

que qui voti sí en aquest procés, mai més no voldrà votar autonomia. Ja haurà sortit de l'armari. I els partits hauran de decidir si proposen autonomia o independència.

Hem de passar de l'independentisme retòric o explicatiu a un independentisme pràctic que es basi en el fet.

—**Aquest conflicte servirà per a internacionalitzar el cas català?**

—Ja ha tingut una repercussió internacional molt important. De fet, ja se n'ha parlat al Parlament Europeu, a través d'una eurodiputada gal·lesa. O al parlament escocès.

El fet és que quan es parla d'independència s'internacionalitza Catalunya. Quan es parla d'autonomia, no interessa ningú, ho interpreten com un afer intern espanyol. Per tant, qui vulgui un lloc al món per a Catalunya ja sap que només ho aconseguirà utilitzant el llenguatge que entenen els estats.

—**Es pot completar aquest procés sense una consulta a Barcelona?**

—El debat sobre Barcelona té una complicació sobretot tècnica. Té més d'un milió i mig d'habitants. Implica una gran dificultat organitzativa. Allò que passi el 13 de desembre pot ajudar a impulsar la consulta de Barcelona.

—**Enquestes com la recent de la UOC, segons la qual un 50,3% de catalans votaria sí en un referèndum independentista, us donen confiança?**

—És la primera enquesta realment ben feta sobre la qüestió de la independència (feta en vegueries, una mostra superior a 2.500 persones...). Per tant, ha de donar confiança i autoestima. Ens ha de fer veure que la porta per a construir un estat propi és oberta. I que a l'altra banda de la porta no hi ha ningú vigilant, només depèn de nosaltres. I trenca el discurs que una part del catalanisme ha volgut fer sempre, que no hi ha una majoria social suficient o que l'independentisme no és prou madur. L'únic que en aquests moments explica que els partits catalanistes no adoptin una estratègia clara cap a la proclamació d'un estat propi és la por.

Ara som en el moment en el qual Catalunya ha de decidir superar aquesta por. Això s'ha de visualitzar al proper cicle electoral.

Enric Rimbau

Alfons López Tena (Sagunt, 1957) és director executiu d'Osona Decideix, que coordina la consulta del 13D a 34 municipis. És jurista i ex-vocal del Consell General del Poder Judicial.

“L'organització de la consulta demostra que ens erigim en estat”

Instal·lat a Vic des de fa un parell de mesos, Alfons López Tena fa una mitjana de tres reunions cada dia amb tots els agents socials de 34 municipis de la comarca d'Osona que aquest diumenge fan la consulta sobre la independència. No fa campanya ni pel sí ni pel no, sinó per la participació democràtica dels ciutadans.

—**I el 14 de desembre, què?**

—Tocarà analitzar els resultats. Hi ha dos factors a considerar: la participació i el signe del vot. Si la participació és baixa, haurà quedat constatat que la independència no té rellevància social. Si la participació és alta, haurà quedat acreditat tot el contrari, i que, al marge del sí o el no, la independència de Catalunya forma part del debat social.

—**Si més no, s'haurà creat un debat que fins ara es reduïa a campanyes electorals d'ERC i a compromisos en congressos de CiU.**

—Exactament, i si la participació és alta, també quedarà clar que, malgrat la posició del govern espanyol, del govern de la Generalitat i dels ajuntaments socialistes, som capaços de muntar en un període molt curt —poc més de dos mesos— una administració de la consulta amb un sistema de vot modern, fiable i secret. Això vol dir que som capaços de crear un estat al marge de les administracions actuals. A Osona votaran unes 120.000 persones, que és el 95% de la població de la comarca, inclosos els nouvinguts, que són un 14% de l'electorat.

—**La iniciativa de convocar una consulta ha emergit de la societat civil, i CiU i ERC s'hi han enganxat a darrera hora. El PSC i ICV, i naturalment el PP, no estan gens interessats en aquest debat. Quin missatge haurien de rebre els polítics?**

—La primera interpretació que poden fer ara és que un referèndum organitzat de manera privada, sense predomini de cap sector ideològic ni cap partit al capdavant que ho controli, compta amb un 2% de la població d'Osona com a voluntària. La desafecció política és respecte a les polítiques dels partits, no respecte a allò que interessa la població. Quan una qüestió és rellevant per a la societat, s'hi involucra amb totes les energies.

I encara una segona interpretació: els qui voten en aquest referèndum tenen dret de vot en totes les eleccions, i, per tant, els partits que no escoltin la veu del poble seran castigats.

—**El Parlament de Catalunya té una majoria nacional CiU-ERC. Amb tot, no s'hi debat la qüestió de la independència. Sou partidari de portar una ILP per obligar els polítics com a mínim a parlar-ne?**

—Demostrem que al marge de les institucions ens erigim en estat i organitzem un referèndum com a estat. En una cambra regional com és el Parlament de Catalunya, presentar una iniciativa legislativa popular és simplement posar en mans dels diputats el poder de decisió sobre aquesta qüestió. No dic ni que esti-

El jurista Alfons López Tena s'ha implicat de ple en l'organització de la consulta a la comarca d'Osona. El seu objectiu és una alta participació.

gui a favor ni en contra d'una ILP, però la seva utilitat depèn de les circumstàncies. Des d'Osona Decideix posem la decisió en mans del poble.

—Després del referèndum d'Arenys de Munt, els mitjans espanyols van reaccionar menyspreant la consulta, que també emergia del poble.

—A nosaltres ens interessa la reacció dels mitjans nacionals catalans i dels mitjans de comunicació internacionals. Ja han confirmat que el dia 13 hi seran presents els principals mitjans de comunicació internacionals. Pel que fa a la premsa provinciana espanyola que s'edita a Catalunya, resta sotmesa al control de Montilla i del PSC, TV3 inclosa, que practica el boicot sistemàtic. Però la premsa nacional espanyola presta una atenció prioritària a aquest tema, i per tant, l'estratègia Montilla no té gaire èxit. La premsa provinciana catalana al final

haurà de trencar el boicot, perquè la mà del president de la Generalitat no arriba fins a Madrid.

—Quina reacció espereu per part dels executius espanyol i català?

—D'Arenys de Munt se'n van fotre. Però ara no parlem d'un municipi de 6.000 habitants sinó de més de 700.000 persones arreu del país. No podran amagar el fet que la gent vota lliurement en democràcia, i m'imagino que començaran a perdre els nervis i cometran errors, com ja fan ara cridant a la por i la intimidació de la gent. Aprofitarem els errors, perquè es tracta de demostrar internacionalment que el govern espanyol i el PSOE posen totes les traves per evitar que la gent pugui exercir el dret democràtic de votar.

—Temeu que l'endemà de la consulta els partits polítics nacionals s'acabin apoderant de l'esperit del 13D?

—Ho intentaran, però no ho aconseguiran. I, d'una altra banda, què tenen a oferir els partits polítics catalans avui, quan un editorial de plany autonòmic que fan tots els diaris teledirigits des d'instàncies governamentals suscita la reacció que els directors dels diaris siguin processats i vagin a la presó? Si la resposta és que els processin, ja sabem quin pa s'hi dóna, a Espanya. Què ens ofereixen? La reforma de la Constitució amb els vots del PSOE i el PP? Un nou Estatut? Una transferència de competències? En aquest escenari només hi ha dues opcions: que deixin d'enganyar la gent i admetin que no hi ha res a fer, o bé que apostin per la independència de Catalunya. Però que no ens vinguin plantejaments que tenen com a resposta l'amenaça de presó.

Gemma Aguilera